

A Meghallgató Tisztviselő Zárójelentése A COMP/37.766 – Holland Sörpiac Ügyben folytatott eljárásról

(az egyes versenyjogi eljárásokban a meghallgatási tisztviselők megbízásáról szóló, 2001. május 23-i 2001/462/EK, ESZAK bizottsági határozat – (HL L 162., 2001.6.19., 21. o.) 15. és 16. cikke alapján)

(2009/C 133/05)

Ezen ügy kezdete 1999-re nyúlik vissza, amikor a Bizottság az Interbrew NV-nél (jelenleg InBev NV) vizsgálatot végzett a 37.409 PO/Interbrew ügyben, melynek következményeképpen egy második aktát nyitottak 37.614 Interbrew/Alken-Maes néven. 1999. november 11-én információt kértek az Interbrewtől, melyre az Interbrew 2000. január és február között reagált, a holland sörpiacon fennálló versenyellenes magatartásokról küldve információt, és a bírság összegének csökkentését kérelmezte.

Kifogásközlés és válaszadási idő

2005. augusztus 30-án a Bizottság kifogásközlést bocsátott ki, amelyet eljuttatott a jelen határozattervezet címzettjeihez. A kifogásközlés a négy vállalkozás között a verseny korlátozására létrejött megállapodási rendszert és összehangolt magatartásokat írta le, amelyek Hollandia egész területére irányultak 1995. február 10. és 1999. november 3. között.

A felek 2005. november 3-i határidővel két hónapot kaptak a kifogásközlés tartalmának megválaszolására. Az InBev kivételével mindegyik fél a határidő meghosszabbítását kérte.

Az ügyirathoz való hozzáférésekből és bizonyos dokumentumok bizalmas jellegéből eredő problémákra tekintettel a feleknek (beleértve az InBevet is) küldött levél útján engedélyeztem a határidő 2005. november 10-ig, majd november 24-ig történő meghosszabbítását. Úgy ítélem meg, hogy a kifogásközlésre adott válaszadásra kiszabott határidő három héttel történő meghosszabbítása elegendő időt biztosított minden érintett félnek, hogy a bizalmas jellegű dokumentumokból és az ügyirathoz való hozzáférésekből adódó problémák megoldása után előkészítse védelmét.

A kifogásközlést követően három, tényállást közlő levelet küldtek bizonyos vagy mindegyik érintett félnek, mivel a kifogások megalapozására több tényt kívántak felhasználni. Az elsőt 2006. január 26-án a Heinekennek küldték. A Heineken 2006. február 2-án ismertette véleményét. 2006. március 7-én minden félnek tényállást közlő levelet küldtek, amely a 2006. január és február között a bizottsági szolgálatokhoz beérkezett újabb adatokat tartalmazta. Ezek az adatok megerősítették a kifogásközlés bizonyos bekezdéseiben közölt tényeket. A felek két hetet kaptak arra, hogy az ezekkel az adatokkal kapcsolatos véleményüket közöljék. 2006. április 6-án végső levelet küldtek a Heinekennek, melyben értesítették, hogy üzlethelyiségeiben olyan dokumentumot találtak, amelyet felhasználnak a kifogások alátámasztására. Ugyanezt a dokumentumot 2006. május 8-án megküldték a többi érintettnek is. Mind a Heineken, mind a Grolsch írásban válaszolt a tényállást közlő levélre.

Az ügyirathoz való hozzáférés

A Bavaria által benyújtott, az ügyirathoz való hozzáférésre irányuló kérés tekintetében a Versenypolitikai Főigazgatóság úgy ítélte meg, hogy a kért bizalmas jellegű információ (a többi érintett fél „horeca”-kereskedéseinek vesztesége és nyeresége) nem elengedhetetlen a Bavaria védelméhez. A dokumentumok vizsgálata alapján én is támogatom ezt a nézetet. A felek (beleértve a Baviát is) kérelmezték ezen adatok bizalmas jelleggel való kezelését; a Baviára nézve ezek nem felmentő jellegűek, és a kifogásközlés sem említi őket.

A felek szintén kérelmezték a kifogásközlésre a többiek által adott válaszok megismerésének lehetőségét. Ezeket azon az alapon nem hagytam jóvá, mivel a jelenlegi bizottsági politika értelmében csak akkor tehetünk így, ha egy válasz valamelyik félre nézve felmentő bizonyítékot tartalmaz, vagy olyan terhelő bizonyítékot, amelyet a Bizottság végső határozata figyelembe vesz. A Bíróság véleménye szerint (a *Jungbunzlauer AG kontra Bizottság* ügyben hozott, 2006. szeptember 27-i T-42/02. sz. ítélet, 342ff. bekezdések) a Bizottságnak csak akkor kötelessége a kifogásközlésre adott válaszoknak az összes fél számára való hozzáférhetővé tétele, ha bizonyítékként használja fel a válasz részeit. Emlékeztettem azonban arra, hogy a felek szabadon kicserélhetik válaszaikat egymás között, amennyiben úgy döntenek.

Szóbeli meghallgatás

A felek nem kértek szóbeli meghallgatást, holott ez lehetőséget biztosított volna nekik a kifogásközlésre adott válaszok fő pontjainak megismerésére, melyet kérelmeztek. A Bavaria kifejezetten hangsúlyozta, hogy az írásos válaszok ismerete nélkül egy ilyen jellegű meghallgatás nem lett volna hasznos a védelméhez. A valóságban azonban ez lehetőséget biztosított volna a feleknek arra, hogy helyben reagáljanak a többi fél állításaira, hogy szélesebb közönség (beleértve a tagállamok képviselőit és a bizottsági szolgálatok olyan tagjait, akik nem dolgoznak az ügyön) előtt mutassák be esetüket, valamint hogy olyan személyek előtt ismertessék a problémás kérdéseket, akiknek véleményét a végső határozathozatal előtt kikérik. Ezenfelül amennyiben bizonyos tényekkel kapcsolatban vita keletkezik, ami a szóbeli meghallgatás során rendszeresen előfordul, akkor a vizsgálatot kiterjeszthetik ezen vitás kérdésekre. Azonban – ha úgy kívánják – egyértelműen a kifogásközlés címzettjeinek kell a szóbeli meghallgatást kérnie, amely a védekezéshez való jog részét képezi.

Végső határozattervezet

A kartell fennállásának időtartama a kifogásközlésben megadott, 1995. február 10. és 1999. november 3. közötti időszakra a végső határozattervezetben 1996. február 27. és 1999. november 3. közötti időszakra rövidült. A kifogásközlésre adott válaszokat követően ugyanis nyilvánvalóvá vált, hogy a jogsértésnek a kifogásközlésben megadott időtartama nem bizonyítható kielégítő módon.

Véleményem szerint a Bizottság rendelkezésére bocsátott határozattervezet csak olyan kifogásokat tartalmaz, amelyekre nézve a feleknek módjában állt kifejezni véleményüket. Megállapítom, hogy a felek meghallgatáshoz való joga érvényesítésre került.

Brüsszel, 2007. március 26-én.

Serge DURANDE
